

УДК 330.341.1

СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Студ. В.М. Нігматулін, МГфМ-1-2018

Студ. Ю.В. Рудик гр. МгЗБА-18

Науковий керівник. проф. В.В.Бугас

Київський національний університет технології та дизайну

Мета і завдання. Мета – дослідити сутність інноваційної діяльності на підприємстві в сучасних умовах.

Завдання – визначити сутність понять «інновації» та «інноваційна діяльність підприємства», дослідити особливості інвестиційної діяльності підприємства в сучасних умовах.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єкт – інноваційна діяльність. Предмет – методичні та практичні аспекти інноваційної діяльності на підприємстві.

Результати дослідження. Інноваційний менеджмент - порівняно нове поняття в науковій літературі. На зміну одним формам і методам управління економікою приходять інші. У цих умовах інноваційною діяльністю буквально змушені займатися всі організації, усі суб'єкти господарювання від державного рівня керування до знову створеного товариства з обмеженою відповідальністю в сфері малого бізнесу. У спеціальній літературі й офіційних документах найчастіше використовувалися поняття управління науково-технічним прогресом, упровадження досягнень науки і техніки у виробництво тощо, що характерно для централізовано керованої економіки. У ринкових умовах господарювання, де комерційні організації мають повну юридичну й економічну самостійність, ні про яке впровадження чого-небудь не може бути й мови. Для них «нововведення» - веління часу і необхідність виробництва. Цією принциповою відмінністю пояснюється розходження в отриманні окремих понять в області інноваційного менеджменту. Прийнято вважати, що поняття «нововведення» є російським варіантом англійського слова «innovation». Буквальний переклад з англійської означає «введення новацій». Нововведення означає новий порядок, новий звичай, новий метод, винахід, нове явище. Процес введення інновацій на ринок прийнято називати процесом комерціалізації. Період часу між появою нововведення і втіленням його в нововведення (інновацію) називається інноваційним лагом.

У повсякденній практиці, як правило, ототожнюють поняття «нововведення», «новація», «нововведення», «інновація», що цілком зрозуміло. Будь-які винаходи, нові явища, види послуг або методи тільки тоді одержують суспільне визнання, коли будуть прийняті до поширення (комерціалізації), і вже в новій якості вони виступають як нововведення (інновації). Загальновідомо, що перехід від однієї якості до другої потребує витрат ресурсів (енергії, часу, фінансів тощо). Процес перекладу нововведення (іновації) у нововведення (іновації) також потребує витрат різноманітних ресурсів, основними з яких є інвестиції і час. Таким чином, в умовах ринку як системи економічних відносин купівлі-продажу товарів, в рамках якої формується попит, пропозиція і ціна, головними компонентами іноваційної діяльності виступають нововведення, (новації), інвестиції ринку капіталу (інвестиції), нововведення (інновації) ринку чистої конкуренції. Ці три головних компоненти й утворюють сферу інноваційної діяльності. Під інноваціями в широкому змісті розуміється прибуткове використання нововведення у вигляді нових технологій, видів продукції і послуг; організаційно-технічних, соціально-економічних рішень виробничого, фінансового, комерційного, адміністративного або іншого характеру. Період часу від зародження ідеї, створення і поширення нововведення і до його використання прийнято називати життєвим циклом інновації. З урахуванням послідовності проведення робіт життєвий цикл інновації розглядається як інноваційний процес. Ринок нововведень (новацій). Основним товаром ринку є науковий і науково-технічний результат - продукт інтелектуальної діяльності, на який поширюються авторські та аналогічні права, оформлені відповідно до чинних міжнародних, корпоративних та інших законодавчих і нормативних актів.

У світовій практиці прийнято розрізняти наукову (науково-дослідну), науково-технічну діяльність, а також експериментальні (дослідно-конструкторських) розробки. Наукова (науково-дослідна) діяльність спрямована на отримання, поширення і застосування нових знань. Ринок нововведень формують наукові організації, вузи, тимчасові наукові колективи, об'єднання науковців, науково-дослідні підрозділи комерційних організацій, самостійні лабораторії і відділи, вітчизняні та зарубіжні новатори. Ринок чистої конкуренції нововведень. Ринком чистої конкуренції називається сукупність продавців і покупців, що здійснюють операції з подібним товаром в ситуації, коли жоден покупець або продавець не робить великого впливу на рівень поточних цін. Використання поняття «чистої» конкуренції дозволяє нам уникнути розгляду питань цінової, нецінової, недобросовісної та інших видів змагань і боротьби між суб'єктами виробничих відносин за найвигідніші сфери докладання капіталу, ринку збуту, джерела ресурсів та результати наукової і науково-технічної діяльності.

Від нововведення як результату наукової і науково-технічної діяльності до нововведення як суспільного визнання нових технологій, товарів, видів послуг, нових методів і т.п. здійснюється процес з витратами часу і ресурсів. Ринок чистої конкуренції виступає в цьому процесі з двоїстих позицій, які представляють собою єдність і боротьбу протилежностей. Попри всю різноманітність форм участі організацій на ринку нововведень визначальною умовою є обсяг інвестицій як в сферу наукової і науково-технічної діяльності, так і в процес перетворення нововведень в нововведення. Ринок капіталу (інвестицій). Важко знайти організацію, яка не хотіла б відновлення і розвитку. Домашньому господарству необхідно придбати або оновити меблі, відеотехніку, автомобіль, килими, освітлювальну апаратуру і т.п. Підприємству бажано придбати нові технології, конкурентоспроможні на зовнішньому і внутрішньому ринках продукції (послуги), знайти нові ринки збуту продукції, нових постачальників і покупців. Державі потрібні нові види озброєнь, екологічно чисті види енергії, ресурсозберігаючі технології і т.д.

Більшість інновацій у сучасних ринкових умовах господарювання реалізуються саме підприємницькими структурами, що сприяє реалізації їх інноваційного потенціалу та зміцненню конкурентних позицій. Підприємницькі структури, здійснюючи інноваційну діяльність переходять до більш ефективного процесу – інноваційного розвитку [1].

Висновки. Становлення і розвиток вітчизняних інноваційних підприємницьких структур та підвищення рівня їх інноваційної активності, сприятиме інноваційному розвитку країни, що забезпечить її ефективне функціонування, зміцнить її конкурентні позиції й створить надійний фундамент для прискорення інтеграції України з європейським та світовим товариством [1].

Ключові слова. Нововведення, інновації, інноваційний розвиток.

ЛІТЕРАТУРА

1. Випереджаючий інноваційний розвиток: теорія, методика, практика: монографія / за ред. к.е.н., доц. Ілляшенко Н.С. – Суми: Триторія, 2018. – 484 с. – с.232-245.
2. Даниленко Ю.А. «Характеристика та класифікація інновацій та інноваційного процесу» ISSN 1815-2066. Nauka innov. 2018, 14(3): 15—30
3. Михайлова Л.І., Гуторов О.І., Турчина С.Г., Шарко І.О. Інноваційний менеджмент. Київ, 2015
4. Федорова В.А., Татарчук Ю.І. Теоретичні відомості з питання інновацій. Економічний простір. 2015. № 100
5. Smith G.E., Malinowski B., Spinden H.J., Goldenweiser A. Culture: The Diffusion Controversy. New York: Norton and Co., 1927. URL: <https://archive.org/details/culturediffusion00smitrich> (дата звернення: 12.03.2018).